

*** ANY QUART NÚM 137 *** * QUINZENARI POPULAR * * INCA, 16 DE OCTUBRE DE 1910 ***

LA SUPREMACIA DEL PODER CIVIL

Es la paraula que cada dia's pronuncia pels que intenten una resurrecció de les intuïcions tiràniques y es aplaudida seriament per tots els partits que s'han passat milia centuria cridant ¡visca la llibertat!

No'ns extranya que axó passi: creym que hi ha un llevat virulent d'esclavatje, creym que son molts els que pensen com esclaus, volen com esclaus y senten com esclaus, y aquests formen aquesta mullitut que doblegantse devant de la tirania criden el ¡visca la supremacia del poder civil! que es enterament sinònim del ¡visca la tirania!

Totes les tiranies han consistit en lo meteix en la supremacia del poder civil y de qui'l representa sobre tots altres poders lligitims.

Quan el tirá per propi arbitri confisca els bens y pren la vida a un de sos súbdits ho fá en nom de la supremacia del poder civil sobre els drets individuals de l'home.

Quan el tirá, ab despreci dels processos judicials, se fica a condemnar y a absoldre ho fá en nom de la supremacia del poder civil executiu, sobre el poder judicial.

Quan el tirá arranca els fills de ses llars pera obligarlos a aprende en sos establiments oficials aquelles doctrines y aquella educació que l'han de fer árbitre de la voluntat de sos súbdits ho fá en nom de la supremacia del poder civil sobre la autoritat natural del pare de familia.

Quan el tirá se fica en les interioritats, de les conciencies erigitse en autoritat religiosa, ho fá en nom de la supremacia del poder civil sobre'l poder eclesiástic.

Quan el tirá quadrícula l'Estat que há de regir imposant lleys y costums y divisions geográfiques contraries a la naturalesa de les regions o nacions que domina, ho fá en nom de la supremacia del poder civil contra els drets naturals de les regions o nacions que queden axis ifexades.

Totes les tiranies s'han fet en nom de la supremacia del poder civil y al sentir ara a pregonisar y aplaudir aquesta supremacia un se pregunta: ¿Quina casta de tirania ens espera?

Tene molta por que ens espera una mena de conjunt de totes les tiranies.

Tene por de que ens veurem tiranisats en nostres drets de ciutadá, en nostres drets de pares de familia, en nostres drets de catalans, en nostres drets de catòlics.

En nostres drets de ciutadans al subjectar

als rampells d'un ministre el dret de associarnos per fins relligiosos y lícits, al concedir privilegis, monopolis y facultats exclusives als cossos dependents del Estat fent guerra inícuca a la llibertat del treball, al apretar les molles y caragols de la máquina recaudadora de impostos per sostenir els mils brassos ab que el poder civil se vol fer amo y senyor pam a pam de tota nostra terra.

Ens veurem tiranisats en nostres drets de pares de familia, al veurens obligats a entregar a nostres fills a uns sistemes de ensenyança y educació oficial tontos, desmoralisadors y además contraris a nostres conciencies.

Ens veurem tiranisats en nostres drets de catalans... y tal si'ns hi veurem... com ja no hi veym ara sense que sien escoltades nostres lligitimes protestes y nostres justes reclamacions. Y no tenim dubte de que encara anirem perdent de mica en mica lo poquet que'ns queda per perdre.

Aquestes son les conseqüencies de la proclamació de la *supremacia del poder civil*, principi absolutista y cesarista en que liavem anat a caure després dels himnes entonats a la llibertat.

S'imposa una seria reacció contra aquesta dictadura del poder civil. Tenim en nostres mans la propaganda a viva veu, la que podem fer per la ploma; tenim també el vot en dies de eleccions.

Abans quan el tirá era un home la tirania era passatgera perque acabava ab la mort del tirá, mes ara no's tracta d'un home, se tracta de tot un sistema organitzat de tirania, que no més nostre esforç ajudat per Deu pot fer fracassar.

La actual lluyta religiosa es una manifestació de les orientacions que actualment emprén la tirania. En nom del poder civil se vol conciliar el dret del poder de la Iglesia y el nostre crit ha de ser: ¡Morin les supremacías illegítimes! ¡Deu y l'ordre que Deu ha establert en la Iglesia y en la naturalesa es abans que el poder civil! ¡Visca la llibertat!

Jaume Raventós

No hi ha educació possible sense les idees religioses: en quant a mi, no tem afirmarho: si tengués d'escullir entre que un nin sapigués llegir o resar, que sápigas resar, diria, perque resar es llegir en lo més hermós dels llibres, en la pensa de Aquell qui brota tota llum, tota bondat. (Legoube)

Posta de lluna

*L'espai en dolces claretats sonriu;
la lluna besa les humils teulades
y el camp aon tot reposa. Sossegades,
han mort les fresses de la nit d'estiu.*

*Sota la llum qui brilla com un riu
les cases a poc poc se son tancades.
Fins el mussol qui totes les vetlades
fa penitencia en l'olivar soliu,*

*ara ha callat... La lluna s'en adona
qu'es tart y fa serena, y ja fa estona
qu'es tota sola sobre'l camp dormit.*

*Va devallant pel cel mitj ensonyada.
Toca a ponent... La lluna s'es colgada
derrera la montanya. Bona nit!*

M. Ferrá

AQUETS SAVIS (1)

La sala está plena, de gom en gom, de gent distingida qu'espera que venga la comare, y que presentin l'infantó que fa cinc ó sis dies qu'ha obert sos ulls a n-el món.

Arrebatat a l'escaufa panxas hi está Mr. Cougnard, molt digne, dins sa levita negra, encalentintse, ab tota energia, lo qu'els inglesos anomenen «lo inefable de la persona»

¿Que no conexeu a Mr. Cougnard? Cougnard, la mes famosa actualitat demunt les revistes y els diaris... Cougnard, membre corresponent de les Academies... Cougnard oficial de la Legió d'Honor... Cougnard amunt Cougnard avall... ¡Cougnard per tot arreu!

Sa eminencia es la que ha acabat de reconstruir l'ossamenta del Mammoth...

El ha escrita l'*Historia de la Prehistoria*; parla fins y tot el sanscrit com qualsevol pagés parlaria el francés...

Y en tot y ab axó, casi no té cap pel ademunt ei cap... ¡Es clar! com que parla tant bé el sanscrit...

¿Que serieu capassos a fer una truita, sense frencá les closques dels ous?

Idó, el gran Cougnard tot encalentintse lo que ja sabeu, se prepara solemniament a esser padri de fonts del menut Jeroni Cougnard l'ultim fill d'en Teodor Cougnard son germá segon.

L'enrevolten a n-aque ts moments solemnes el conseller de la Prefectura, Mr. Chose; el gran Machiu, de l'Academia; l'honorable

(1) Del llibre «Le Soc» d'En Pierre l'Ermite.

F. de la Facultat, y un esplet de dames venerables que si no son de cap Academia, ni facultat, pareix per els seus *frontis* que ho podrien esser.

—¡Oh! jo tenc—diu Mr. Coullignard,—una colecció superba... no tant com podria esser-ho. Pensin, senyors, en lo que podria tenir... en lo que qualque dia tendran els meus successors... ¡Ah! la ciencia... senyors... la ciencia avansa...

Aquí mateix jo podria contarlos totes les encarnacions de Vischnú, la famosa divinitat india... Noltros lletgem el *Ramayana* lo mateix que vostés lletgexen el diari... ¡oh!... Roma... Grecia...

—Si els savis volguessen ocupar-se en l'història antiga, jo crec per ben cert que trobarien en vuit dies, els macs qu'en Demòstenes s'aficava dins la boca per no tartamusetjar, o la coua del cá de n'Alcibiades... Actualment caminam per demunt fonaments segurs, incommovibles...

Un gisco ferest feu tornar els ulls de tots els qui escoltaven de cap a la porta, era en Jeroniet Coullignard que feia sa primera aparició oficial y pública en brassos de sa dida.

Ja son a la parroquia. Els homos se descubrenen maquinalment. Les dones prenen algo beneita y se senyen.

Els senyors miren instintivament les bóvedes...

—Y no fa mala olor, a qui dins? —diu un.

—Es s'olor d'encens,—contesta en Coullignard.—Els antics ja n'empraven... Els vells faquirs que visqueren 13,808 anys abans de Jesucrist ja preparaven productes farmacéutics, que anomenaven *olibau*, o sia la moderna *triac*.

—Y... ¡qu'es un vegetal, axò?

—Si... Un vegetal masculí de la familia de les amirdaçes... ¡Ah rebota!—diu acostantse a una columna—vet-aquí una pedra curiosa ferm... aquestes vetes son terciarias...

Les senyores li fan senya... El vicari ja es devant la pica baptismal.

Tots s'atropellen per arribarhi els primers...

—Mira qui'n quadre tan fet mal bé—diu en Coullignard a son germà; y s'aturen de cóp en sec.

—Y tens rahó. Si que hi está tudat.

—Sabs de qu'es axò?

—No...

—Idò, es de que antigament els pintors mesclaven una especi de *betúm* en sos colors, y vet-aquí...

—¡De beneits! jo no sé com no hei passaven eter o alcohol... *El betúm* es soluble...

Però de prònte el Vicari comença a recitar les oracions y practica les hermoses ceremonies del baptisme.

Les senyores el se miren ab atenció; els homos un si es, no es, distrets...

La padrina, l'ilustre consorte Coullignard comensa el *Pater noster*...

Però tots se giren cap al padri, que no diu res...

—*Pater noster*,—li diu el sacerdot.

—¡Com?

—*Pater noster*.

—¿Que?

—Vaja, diga; *Pare nostro Vos qui estau*...

Coullignard s'empegeix fort ferm, y torna vermey.

—No; si jo sé molt bé el llatí... fins y tot sé el sanscrit.

—Está bé; Digui, idò, ab mi... *Pater*...

Pater noster qui es celis...

Coullignard no sab qu'es pesca, y ab tota sa bona voluntat no passa des... *noster*... y ells... el gran Coullignard... l'eminencia troppesa vergonyosament...

—El digui en francès...

—¡Axò es sa cosa!...—li diuen tots...— en francès...

—...¿En francès?... y encara el sé manco en francès...

D'aquell dia ensá, Mr. Coullignard es devellat un escaló en l'escala del seu prestigi devant la familia, y ja pot esser petit el defecte que trobi a una salsa, o a les costelles frites qu'a tant li agraden... encara la criada no ha acabada de tancar la porta del menjador, y ja exclama tota picada.

—¡Massa frites les costelles!... y ¿no fa rabi sentir axò?... ¡Un homo que ni tant sols sab el *Pare nostre*...

Per la traducció

B. JUAN

POSTAL

A un nebot—J. S. C. de P.^{to} R.^{co}

May de monedes, sellos ni postals, de l'estranger, i fins i tot d'Espanya, he estat capás de fer aplec, degut a poca habilitat, paciència o manya; pero aquestes postals que tu'ns envies, ab els quadres al viu, de la cabanya, de jardins, edificis i palaus que'l Sol ardent i l'aigua llunyar banya; com a relíquies totes les tenim; que mai bé's fassen trop que son de planya;

mes, la darrera, n sembla

qu'es de mala calanya,

pel foll dibux que porta

de la senyora estranya;

a la qu'he fet sentència de mort un jorn d'aquexos

qu'encenguen la foganya.

PERE D'A. MULET

Del tom de poesies qu'está per acabarse d'estampar.

Pensemhi una micoya

No fa gayre dies, dins un departament de primera classe, deya un senyor a n-els companys de viatge:

—Lo que fa pensar un poc, es a veure si les manifestacions del dia 2 son exclusivament catòlicas. Se tem...

—Dispens, axò no mes hu dirá aquell que primer es conservador que catòlic.

—Senyor, es qu'un periòdic de Salamanca ha publicat fa pocs dies un article, que dona fonament per gastar aquestes paraules.

—¿Quin color té aquest periòdic?

—Catòlic es, y per mes senyes, crec que se titula «El Labaro»

—Catòlic será, però d'aquells que *ita placent Deo ut non offendant diabolo*. (1)

Molt gráfica es aquesta definició. Prou que n'hi ha molts de catòlics *que agraden a Deu, mentres no se tracta de ofendre al dimoni*.

Pensemhi una micoya.

No parlaré del periòdic demunt dit, porque ja sabem lo que d'ell digué lo Exm. Bisbe de Salamanca. El Secretari de la Junta catòlica, D. Joseph M.ª Samanié de Clairac, ho publicá demunt el *Salmantino* amb aquesta forma: «El Prelado, lejos de aplaudir y aprobar el artículo del aludido periódico, que no es organo suyo, ni recibe de él inspiración alguna, declara que mantiene su bendición á la Junta y manifestación católica. etz. etz.»

Creo que amb axò se donará per ben satisfet aquell senyor y tots els que, com ell, se preocupaven tant del color de les manifestacions del dia dos. Deu los beneyesca.

Pero avuy que aquelles manifestacions, que tant los donava que pensar, y que tant temien ja s'han realisades, que me perdonin si los fas una pregunta.

¿Quin altra color havien de tenir aquells moviments, si no eren exclusivament catòlics? Que fossen tendencies republicanes, liberals o conservadores,estic ben segur que no vos ho havien passat per s'escudeller. ¿Que vos pensaveu, idò, de tals manifestacions? ¿Tenieu por de que fossen antidinastiques?

Está clar que avuy trobareu massa ridícules y estrambótiques totes les desconfianses passades y primer sareu martirs que confessors. Pero no fa cas; porque les sospites passades, que avuy negau amb tanta d'insistencia, les trobarem ben clares demunt l'Imparcial, El Liberal y comparsa que eren, sense que vos n'haguessen temuts, la vostra *vanguardia* y creyen ells y amb ells, ho creyeu voltros que en les manifestacions del dia 2 se tractava d'un moviment *carlo-integrista* y antidinástico.

¡Pobrets! veurem fins quant voldreu colcar demunt s'ase.

Pensauhi bé are qu'es hora. Encara colcau demunt s'ase y si avuy no'n devallau, perdonaume si vos ho dic, no'n devallareu may. La vostra *vanguardia* bé cuidá d'esganjitar-se contra la manifestació catòlica, bé va fer y desfer per calumniar y deshonar les venerandes Juntas. Voltros ho sabeu mes que jo. Però no tengueu por; no sentireu a dir que cap dels seus membres haja sabut dir *aquesta llengo es meua* quant s'ha tractat de censurar y desaprovar tantes mostres de goix y alegría dels nostros anarquistes, revolucionaris y republicans pel destronament del Rey Manuel de Portugal. Pensauhi bé qu'ara es hora. Si havuy no gosau devallar de s'ase, creysme, no'n devallaren may.

PERE-MATEU.

(1) Fins aquí es conversa recobida.

(2) N. de la R. —Estam d'acort ab el col·laborador articulista, de que les manifestacions catòliques del estiu son estades purament catòliques, però creim que la majoria d'elles foren promogudes y organisesades pels partits de molts avorrits, integristes y carlistes aidats dels conservadors més fervorosos. Per aquells que primer son catòlics que conservadors carlistes o integristes.

GLOSES

*Tan trista estich tota sola
com la girgola del camp,
per divertir-me, bé cant,
però mon cor sempre plora.*

*Moltes voltes per un brot
espemyen una tanyada
la culpa la té ta mare
però tu heu pagarás tot.*

*Jove, si no vos sab greu
feivós una passa enrera:
no heu ha cosa tan lleugera
com está en gracia de Deu.*

*Galilea tot son roques
y els camins son malplans
però heu ha unes atletes
que son com a diamants.*

*Galilea lloch ventós,
garrida, si hi cals pajar
dia de vent han d'anar
aferrats de dos en dos*

*Mu mare té una perla
y la té baix del jarrer
la festetja un foraster
qui balla la torrentel-la*

recolhides p'en
JOAN CAPÓ

República en Portugal

A Portugal la revolució ha proclamada la república, com sabrán nostros lectors, en mitx de foc y sanc.

Hi ha hagut moltitud de morts y ferits y s'es bombatjat el Palau Real.

Diuen que s'es perdonada la vida al Rey Manuel y a la Reyna Mare, y no hi ha tal cosa, mal se podria perdonar unes vides que no eren seves ni cap dret tenien demunt eiles.

El govern provisional s'es apressurat a manifestar que la nova república seria gran y de pau, que baix d'ella seria respectada la propietat y les persones, fossen del color que fossen. Però no es així: després de la proclamació de la República, de tenir lo qu'es volia, cada dia venen noves d'assalts a les iglesies, a n-els convents y caxes de Jesuites. (¿Que no deuen esser propietat?) Els religiosos y religioses, sens tenir contemplació al sexe, son perseguits de mort, y el meteix govern ha tretes les comunitats religioses, posant en vigor lleys absolutes y tirániques sen esperar la voluntat nacional representada en les primeles corts republicanes qu'es formarán.

L'han feta grossa y la pagarán ben cara els qui's son proclamats govern republicà per medi d'una milicia indisiplinada y revolucionaria.

L'història del món, malgrat a les seves evolucions cau dins les meteixes conseqüencies. La revolució francesa, després de llevar la vida a tants de bons ciutadans, els caporals acabarán per matarse ells ab ells. Qui ab espasa mata d'espasa morirá.

¡Pobres religiosos y catòlics de Portugal! Però més pobres y miserables encara, aquells homos que volen fer una república gran y moralisadora en la seculació del Estat.

Deu tenga compassió de la Patria de San Antoni de Padua.

Es CABO ROIG.

Cronicó d'Inca

Octubre de 1910

Dia 2.—La festa de la Mare de Deu del Roser que se fa a Sant Domingo revesteix molta solemnitat. El M. I. Sr. D. Nadal Garau, Canononge, cantà, en dos sermons, les escenlencies del Rosari ab la eloquencia que'l caracterisa.

—A la Parroquia se fa una funció religiosa per cooperar a la gran manifestació catòlica qu'avuy se fa per tot Espanya contra la política anticlerical del Govern. Se resa al SS. Rosari en N. A. P. cantantse els misteris per la Capella y una hermosa salve Monserratina. A n-els portals de la iglesia, se reparteixen unes fulletes per sacerdots que porten una oració per demanar a D. N. S. remey per les necessitats d'Espanya. La nau del temple es casi plena de feels.

—El mach de 1.500 pessetes entre'ls cavalls d'En Serra y el d'En Ordineshadespert gran interès y molta gent d'Inca li ha estret a Binisalem per veure'ies corregudes. De tornada passaren per aquest carrer de Mallorca moltitud de carretons d'aquesta Ciutat, Campanet, Alcudia y Sa Pobla, tots duguent la noticia qu'el cavall des Frara havia aguanyada la posta; però com no era el públic qui havia de judicar sinó'l Jurat demunt les condicions establertes y acceptades per abdues parts, resultá que'l Jurat fallá a favor del cavall de l'Amon Bartomeu Serra d'Inca, duguentse molts un bon perbot.

—A la venguda de les corregudes de Binisalem, els carretons qui arriben corren escapats pel carré de Mallorca, pretenguent molts passarse un devant s'altra. Hi va haver moments que era un bordell y pensávem si heu hauria desgracies. Automovils, carruatges, bicicletes tots corrien a la una mitx enbarasantse y la gent qui entrava dins les cases per no tenir un denou.

Sr. Batle, per amor de Deu, privi aquestes correidisses per dins la població.

Dia 3.—El Sr. Ministre de la Tercera Orde de Sant Francesc, D. Pere d'A. Mulé, reb un telegrama de la Junta Catòlica de Bilbao, agraintli la adhesió a la manifestació catòlica, que per telegrama li havia remés en nom desl terciaris d'Inca.

—Un soldat natural d'Algaida, anomenat Miquel Más, pertenenent al Regiment d'Inca, troba en terra una cartera plena de billets de banc. Totd'una l'entregá en mans del Sr. Batle perque fes escampar la noticia per afinat l'amo, com efectivament s'es trobat. Era d'un amo de Lluch.

El Sr. Batle ha donat conte als seus quefes de tant digne procedir y els periòdics, militars y tothom ha fetes grans alabanses de l'honradés del soldat Más.

Dia 4.—Festa a Sant Francesc ab altar fumant y missa de tres per esser la diada d'aquest gloriós titular de la Iglesia y fundador de les ordes franciscanes.

A les Completes, Comunió General y Tercia el poble pren part en lo cant litúrgic. A l'Ofici un nodrit chor canta, la missa del P. Auli. Oficiá el Sr. Rector, Mossen Bernadí

Font, servint de diaca y subdiaca els sacerdots de la Parroquia Mossen Guillelm Pujades y Mossen Miquel Llinás. Predicá Mossen Joseph Auba, el sermó de Sant Francesc, tot cor y entusiasme.

El vespre se fa un'altra hermosa funció dedicada a la mort del Sant d'Assis ab un trisagi cantat, un sermó y uns himnes que tocaven a gloria.

—Canvi de vicaris. El laboriós Mossen Joan Coli, li toca ara a descansar pel nomenament que s'es donat per segona vegada a Mossen Miquel Llinás. A tot dos les donam l'enhorabona.

Dia 6.—Avuy hi ha hagut un bon dijovet. El bessó s'es pagat a 19 duros el quintá.

Dia 7.—Tota aquesta nit passada y part del matí ha fetes plujes en gran abundancia, gracies a Deu.

Dia 12.—Hem tenguda la visita d'un bon amic de Ca-nostra. El Rnt. P. Joan Payeras, de la Missió, que ve de despedirse de la Moreneta de Lluch ab companyia de sos cristians pares de Binisalem, puis els Superiors l'han destinat a Barcelona.

Desitjam a l'amic Religios salut y felicitat en la nova residencia.

Dia 13.—Nostro mercat es ben concorregut. S'ha venut molt d'ametlès per replantá a cinc o sis reals. Solament l'amon Pujades, (Meyeta) n'ha venuts 365. El bessó no ha venut molt, a 94 pessetes el quintá.

—En Jaumet Sampol y Antich, jove d'una quinzena d'anys, ha sortit bé dels exámens generals per la graduació de Batxiller.

Lo felicitem per l'aprofitament en sos estudis, lo meteix a sos distingits pares, l'Escrivá D. Miquel y D.ª Margalida.

—S'es establert a n-aquesta Ciutat D. Antoni Riera y Bauzá, Metje jove de Sant Joan. En un atent targeta ens ofereix els seus servicis y sa casa a n-el carré de Sant Bartomeu, num. 33.

Molt ens alegrarien que sa permenencia entre nosaltres li sia placent y profitosa sa gestió a la ciutat d'Inca.

† Nostros Amics Difunts.

Després de curta malaltia y rebuts els sacraments, mos ha dextat per l'altra vida, a l'edat de 40 anys, Madó Magdalena Beltrán Cánovas, quant tot li sonreya dins la flor de la vida.

Poca dies després l'ha seguida sa Mare, Medó Francisca Cánovas y Coll, també rebuts els sacraments y tenent l'edat de 76 anys.

Les dues difuntes se distingien pel la seva honradés y cristianes virtuts.

Donam a l'amon Llorens Rubert nostro pesabé per la mort de sa benvolguda Esposa y Padrina, y a Sor Rosalia Franciscana y Madó Catalina Beltrán y demés familia per la perda de sa Mare y Germana difuntes, que Deu tenga en la gloria, eterna.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat

		Pessetes:
Bessó	el quintá de	a 94'00
Blat	la cortera de	a 17'00
Xeixa	id	a 18'00
Ordi	id	a 10'60
Ordi foraster	id	a 09'50
Sivada	id	a 08'50
Ídem forastera	id	a 07'50
Faves cuiiores	id	a 18'50
S afrá s'unsa	id	a 03'00

Cultura Popular

LA SENYAL DE LA CREU

EN LES CARTES

A França s'es propagada ferm la cristian^a costum de posar al principi de les cartes la senyal de la Creu, costum qu'en Espanya sols la tenen ben contades persones piedoses.

Molt hermós y cristiá seria que aquesta costum s'estengués y generalissás per tot el món, a n-aquels temps d'impietat y d'indiferentisme religiós, perque servis com a núu d'unió y contrasenya a tots els verfadars cristians.

Avuy meteix comensa per tú, estimat lector. ¿No estás resolt a fer coses grans pel Bon Jesús? Idò comensa per aquesta qui es tant petita. Si no ha fas ja, procura que d'aquí anavant totes les seves cartes comensin en lo senyal de la Creu. No sies covart. A demunt els sobres a la part d'alt, també trassa una Creu ben marcada a fi que sia visible per tot aquest escut gloriós de la teva fé cristiana.

PUBLICAT AB CENSURA ECLESIASTICA

SOLUCIONS A LA FUGA DE VOCALS DEL NÚMERO ANTERIOR

Formatge de vint pessetes, Perezagua, consumeix y es menjén les ungles netes els obrers qu'ell dirigeix.

FUGA DE VOCALS

Gr. n R. p. bl. c. fl. m. nt
P. rt. g. l. h. pr. cl. m. d.
d. m. nt. l'. nv. j. l. s. ne.

Es CABO ROIG.

Llibreria d'En MIQUEL DURÁN

Carré de Mallorca, 1.—Inca.

DERRERES OBRES REBUDES
CRÓNICA DE LA GUERRA DE AFRICA

PAQUETES PASTILLAS PESETAS
1.ª marca: Chocolate de la Trapa. 400 gramos. . . 14, 16 y 24 1'25, 1'50 1'75, 2 y 2'50
2.ª marca: Chocolate de la Familia. 460 . . . 14 y 16 1'50, 1'75, 2 y 2'50
3.ª marca: Chocolate Económico. 350 . . . 16 1 y 1'25
Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Porte abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y a la vainilla. No se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargos de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.

IMPRENTA DE CA-NOSTRA

A n-Aquest Establiment se té en existencia y se fa tota casta de modelació per jutjats municipals y caxes rurals baix inteligents, direccions en exes matèries.

Ademés s'estampen cartes comercials, sobres, factures, talonaris, circulars y prospectes per anuncis.

Gran Casa de Viajeros "LA BALEAR"

de José Pol Salvá

PERIS Y VALERO (antes Paz)
letra, J, pisos 1.º y 2.º.—Valencia

On parle français English spoken.
Man spricht deutsch. Men spreekt Hollandsch.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya, y doble a l'exranger.
Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

ALMACENES SAN JOSÉ

de Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE

LENERIA, LANERIA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERIA, NOVEDADES.

Sastrería y Camsería

LA CASA MEJOR SURTIDA.

LA MÁS BARATA

PRECIO FIJO

TRENCADURES

No més patirne * No més patirne

En Rafael ferrari

de ca s'Esmoladó fa corretjes per sostenir trencadures de superior calitat, còmodes, lleugeres, que agraden ferm a tots els qui les han provades.

Carrer de Martí Melje, 2.

Inca.—A ca s'Esmoladó.—Inca.

ENQUADERNACIONS

A n-aquesta Administració s'en accepten.